

Istorija ljudskog roda i težnje za stvaranje privrednog prava se poklapaju. Na tom putu stvarane su razne teorije o pravu i državi, čija dva pola čine prirodno pravo i pozitivno pravo. Otuda i globalna podela na prirodnopravne teorije i pravni pozitivizam. U okviru ovog drugog razvile su se brojne teorije koje pravo i državu osvetljavaju iz raznih uglova, pravnog, istorijskog, sociološkog, filozofskog, pravednog (pravičnog) itd.

U odnosu na opšte norme i pravila ugovornog prava, ugovori u privredi imaju određene karakteristike koje ih čine posebnom grupacijom ugovora, sa specifičnostima koje proističu iz same prirode privrednih delatnosti i pravnih odnosa u koje stupaju

Načelo savesnosti i poštenja, jedno je od osnovnih načela našeg ugovornog prava, u punoj meri nalazi primenu kod ugovora u privredi. Primenom ovog načela vrši se svojevrsna „moralizacija“ obligacionih odnosa. Osnovno dejstvo načela savesnosti i poštenja sastoji se u otklanjanju primene zakonskih i ugovornih odredaba koje se njemu protive. Privredni subjekti koji zaključuju ugovore imaju pojačanu odgovornost u odnosu

na ostale ugovornike (fizička lica) i, u skladu s tim, kod njih je pojačana svest o nužnosti poštovanja načela savesnosti i poštenja u ugovornim odnosima u koje stupaju.

Autonomija volje kod ugovora u privredi nije apsolutna. Volja privrednih subjekata pri zaključivanju ovih ugovora šesto je ograničena intervencijom države, što se pravda zaštitom određenih društvenih interesa. Ova ograničenja najčešće se ispoljavaju kroz propisivanje saglasnosti nadležnog državnog organa za zaključivanje pojedinih ugovora (na primer, za nabavku opasnih materija). Saglasnost državnog organa, kao uslov za punovažnost ugovora u privredi, pojavljuje se kao prethodna (dozvola), u kom slučaju ugovorne strane ne mogu zaključiti ugovor pre dobijanja dozvole, i kao naknada (odobrenje), u kom slučaju dolazi da zaključenja ugovora sa odložnim uslovom.

Kod ugovora u privredi u značajnoj meri je zastupljeno načelo neformalnosti ugovora, koje odgovara činjenici masovnog zaključivanja ovih ugovora u brzini privrednog (trgovinskog) prometa. Ipak, kod složenijih i dugotrajnijih ugovora iz ove kategorije, zakon propisuje obaveznu pismenu formu

UGOVORI O PREVOZU

Pojam, značaj i karakteristike

Ugovorom o prevozu obavezuje se prevoznik da preveze na određeno mesto- neko lice ili neku stvar, a putnik, odnosno pošiljalac se obavezuje da za to isplati određenu nadoknadu u vidu vozarine. U privredi postoje više vrsta ugovora o prevozu, i svi su regulisani posebnim zakonskim propisima.

Opšta karakteristika za sve ove ugovore je da za predmet imaju obavljanje transportnih usluga, tj. Odnose se bilo na prevoz stvari, na prevoz lica i da se kod njih kao ugovorne strane pojavljuju pored pošiljaoca i prevoznika i primalac robe (kada je u pitanju prevoz robe). Pošiljalac može da bude fizičko ili pravno lice, a kod ugovora u privredi pošiljalac je najčešće pravno lice-privredni subjekt.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com